

## IRINA SCHROTTER



**Irina Schrotter** (n. 5 mai 1965, Iași, România) este una dintre cele mai cunoscute creatoare de modă din România.

Organizează în 1999 Festivalul Internațional de Modă din Iași, unde aduce nume mari din moda românească, dar și colecții ale designerilor internaționali. În perioada 1999-2007, Festivalul devine cel mai important eveniment din moda românească și se transformă în Săptămâna Modei

Românești - Iași, marcă înregistrată.

În 2003, Irina Schrotter devine primul designer român acceptat cu o colecție la salonul „Prêt-à-Porter” din Paris, la care participă de atunci în fiecare an. Ulterior, este acceptată la alte târguri internaționale prestigioase precum The Train - New York, Magic Show – Las Vegas, Milano Vende Moda sau Nec Moda – Birmingham.

Brandul „Irina Schrotter” este vândut astăzi pe toate cele 4 continente, clienții principali fiind în Anglia, Elveția, Italia, Japonia, Brazilia, Liban, Arabia Saudită, Kuweit. În România deține cinci magazine și o rețea de clienți în toată țara.

În 2006, înființează la Iași Asociația FIT „Future in Textile”, al cărei președinte este. Asociația este înființată cu scopul de a susține și promova industria textilă românească prin organizarea de târguri, spectacole, evenimente și expoziții

*interne și internaționale, precum și de a reprezenta interesele producătorilor și designerilor din industria textilă românească la nivelul Ministerului Economiei și Comerțului.*

**1. Considerați că România de azi este diferită de cea anterioară anului 1989? Din această perspectivă, se poate vorbi, din perspectiva dumneavoastră, de o magistratură de dinainte de 1989 și de una de după 1989?**

Cu siguranță, diferențele sunt mari. Dar la fel de sigur e că și așteptările noastre au fost și sunt foarte mari, de aceea și dezamăgirile sunt pe măsură. Din păcate, nu am luat în calcul efectele pe termen mediu și lung ale mentalităților moștenite. Și aici vorbim de generații de câte 20 de ani, ceea ce e destul de mult pentru oricare dintre noi.

Da. Se poate vorbi de o magistratură de dinainte de 1989, când în România drepturile omului erau o poveste de adormit copiii. Încet-încet, dar cu multe sacrificii și suferințe, au început și magistrații de după 1989 să aibă curaj și să învețe noțiunea de libertate în mai toate aspectele ei. Și nu numai... Au început să accepte noțiunea de proprietate, de drept la propria imagine, deși nu îndeajuns de profund. Încă se mai comportă ca și cum lor nu li s-ar putea întâmpla așa ceva... De aceea, în România încă mai e mult până când fiecare persoană va beneficia de respectul cuvenit din partea celorlalți.

**2. Ar trebui trecută cu vederea colaborarea unor magistrați cu serviciile Securității, dată fiind experiența și competența acumulată (știut fiind că un bun specialist se formează în mulți ani) sau ar trebui ca aceste persoane să fie expuse și îndepărtate din profesie? Soluția din Germania de Est, unde, după căderea zidului și reunificare, judecătorii din perioada comunistă au fost îndepărtați, este cea mai bună?**

Nu cred că trebuie să judecăm pe nimeni pentru deciziile pe care le-a luat sau le ia referitoare la persoana lui, atâta timp cât nu îi afectează pe ceilalți. Și aici e o discuție lungă, în care lipsește exact punctul de vedere al specialiștilor în drept referitor la noțiunea atât de controversată de poliție politică și la moralitatea ei sau la impactul pe care actuala definiție îl are asupra societății prezente și viitoare.

Din păcate însă, anumite profesii sau funcții pot fi grav influențate de „cadavrul din dulap”... și aici mă refer la a fi șantajabil și deci foarte ușor influențabil sau corupt. Cred că profesia de judecător e foarte expusă din acest punct de vedere, ceea ce ne afectează mai devreme sau mai târziu pe toți. Uneori, sunt necesare măsuri extreme pentru binele general.

De aceea, cred că Germania de Est a procedat corect, pentru că nu vorbim de greșeli omenești, ci de caractere maligne. Nu cred că expunerea e soluția, dar cred că un termen pentru autoeliminare decentă e o soluție. Fără aceasta, vom aștepta încă cel puțin 20 de ani, dacă nu încă 40 să avem o justiție corectă în România.

**3. Considerați că și în prezent, în lume și în România, puterea politică exercită influență sau control asupra magistraților? În ce modalitate? Prin ce pârgחii?**

În România, da. Atâta timp cât politicul generează economicul și politicul nu se rezumă doar la administrarea justiției, imixtiunile sunt și vor mai fi încă mult timp. Pârghiile sunt simple: omul potrivit la locul potrivit. Modalitatea e directă și șantajul greu de dovedit. Pagubele incomensurabile... din păcate.

În lume, cu siguranță da în țările subdezvoltate sau în curs de dezvoltare. Mult mai greu însă în țările unde judecătorii sunt confirmați regulat de către cetățeni în anumite poziții sau în țările unde Constituția e astfel scrisă încât puterile din stat să se controleze între ele. Nu e nici unul cazul nostru însă, din păcate.

**4. Dacă ar trebui să vă adresați unei instanțe din România, pentru a vă ocroti un drept, ați avea încredere în sistem, în general, și în judecător, în special? Există vreo diferență între ceea ce ar trebui să fie un judecător și ceea ce el este, în realitate?**

Cu părere de rău, trebuie să vă spun că nu am încredere nici în sistem și nici în toți magistrații. Din păcate, sunt Stan pățitul pe subiectul asta și aș putea da lecții de imixtiune a politicului în justiție. E drept că situațiile la care mă refer sunt din anii 1993-1997, dar și unele destul de recente. Iașiul, din păcate, e un oraș aflat la discreția politicianilor pe multe paliere ale puterii. Poate veți avea curiozitatea să cercetați mai îndeaproape atenționarea mea. Și nici nu v-ar fi greu, pentru că există și judecători integri 100% în instanțele de acolo. Trebuie doar să vreți să aflați!

**Ce ar trebui să fie un magistrat?**

În primul rând, ar trebui să conștientizeze puterea pe care o are. Dar ar trebui să pătrundă în profunzime și să înțeleagă efectele benefice pe care munca lui corectă le-ar avea asupra societății, deci a fiecăruia dintre noi, inclusiv asupra lui. Ar trebui să nu îi fie frică de această putere și să o folosească astfel încât să descurajeze pe viitor practicile respective. Ar trebui să fie mai puțin indulgent față de încălcarea legii pe valorile nou câștigate ale societății noastre, pentru a grăbi astfel schimbarea mentalității generale, atât a populației, cât și a autorităților de orice fel. Indulgența e mai păguboasă în

aceste cazuri decât o pedeapsă fermă. Desigur... cele de mai sus sunt păreri personale, poate greșite pentru mulți...

**5. Ce socotiți că ar trebui să facă membrii acestui corp profesional pentru întărirea independenței și sporirea încrederii publicului în actul de dreptate? Cum ar trebui să se comporte un judecător? S-a născut oare judecătorul ideal?**

Să facă curat în propria casă, pentru a deveni credibili, să militeze pentru o practică generalizată (nu știu dacă e termenul corect), care să fie supusă controlului sistematic al unui corp de experți aleși de asociația profesională a magistraților.

Cred, de asemenea, că trebuie să existe o posibilitate de evaluare a slabei performanțe profesionale care să fie urmată de posibilitatea eliminării din corpul de magistrați în anumite condiții fixate de asociația profesională.

Un judecător trebuie să aibă o conduită corectă din toate punctele de vedere, pentru că altfel nu are cum să emită pretenția judecării altei persoane.

Cred că există foarte mulți judecători adevărați în România. Trebuie doar să dorim a-i folosi!